

SOROKINOVA ŠTÚDIA NEPOKOJOV V EURÓPE

Mýtus indiánov z kmeňa Čirokí rozpráva, že keď človek vynašiel oštep, luk a šípy, zišli sa zvieratá na sneme a radili sa, čo postaviť ako protiváhu proti tejto rozhodnej výhode človeka. Zvieratá nemohli svojimi labami, kopytami, krídlami a plutvami uchopiť zbrane ako človek a brániť sa. Jeleň navrhol toto: Každý poľovník, ktorý si želá zabiť jeleňa, si musí najprv vyžiadať súhlas od Ducha Jeleňa alebo získať jeho odpustenie dodatočne. Ak to neurobí, bude postihnutý reumatizmom. Každé zviera - ryby, plazy, vtáky aj hmyz - vymenovalo jednu chorobu, ktorú môže rozšíriť medzi ľuďmi. Rastliny, ktoré snem počuli, si však mysleli, že to zašlo trochu príďaleko; pretože aj zvieratá zabíjajú kvôli potrave a odsúdili ľudí príliš prísne. Každá rastlina sa preto rozhodla pôsobiť ako liek proti jednej chorobe. Tak vznikla medicína.³⁷⁸

Tento mýtus najkrajším spôsobom vyjadruje, ako sú liečivé sily spojené s rastlinnou ríšou. A so zvieracou ríšou to, čo nás robí chorými. Éterické telo (teda to, čo je v človeku rastlinné) neustále na fyzickom tele buduje, obnovuje; astrálne telo (čiže to, čo je v človeku zvieracie), neustále odbúrava, narušuje. Procesy v zmyslových orgánoch a nervovej sústave sú spojené s neustálym odbúraním a odumieraním buniek. Spánok, v ktorom éterické telo zostáva s fyzickým telom samotné, je potrebný na to, aby sa vo fyzickom tele zregenerovalo všetko to, čo v ňom astrálne telo počas dňa naruší.

Je dávno známym ezoterickým poznatkom, že sily planét majú špecifický vzťah k jednotlivým článkom ľudskej bytosti: Slnko je spojené s ľudským ja; Venuša a Mars s astrálnym telom; Merkúr a Jupiter s éterickým telom; Mesiac a Saturn s telom fyzickým.⁴¹³

Venuša a Mars tvoria dve sily astrálneho tela, medzi ktorými sa pohybuje naše cítenie - sily sympatie a antipatie. Sú na našej duševnej oblohe tým, čím milujeme a nenávidíme; čím prežívame radosť, nadšenie, rozkoš, slasť, túžbu alebo odpor, hnus, zúrivosť, hnev. Všetky tieto vzrušenia a vášne, jedny aj druhé, pomaly hlodajú na našom životnom tele; narušujú životné funkcie a vyvádzajú ich z rovnováhy. Jupiter a Merkúr v nás žijú ako sily pokojnej rozvahy myslenia, ktoré si vyžadujú stíšenie vášní, ktoré dokážu dať všetkému správnu mieru, harmóniu a rytmus, a ktoré z nášho éterického tela pôsobia budujúco.

Na základe horeuvedeného poznatku je logické predpokladať, že čas vlády tých archanjelov, ktorí posilňujú éterické telo, bude vo všeobecnosti skôr časom pokojného budovania; a časy vlády tých archanjelov, ktorí vlievajú svoje sily do astrálneho tela, budú obdobiami veľkého vzrušenia vášní.

Skutočne je to tak? Žiaden z týchto časov nemôžeme prežiť v čistej podobe; pretože v každom čase vždy pôsobia všetci archanjeli naraz, ibaže jeden alebo viacerí v tom-ktorom čase relatívne prevažujú nad inými. Očakávať môžeme teda len *relatívne* pokojnejšie a *relatívne* vzrušenejšie obdobia.

Za predpokladu, že ostatné podmienky sú rovnaké, mali by byť samaelské a anaelské obdobia náchylnejšie k vzkypeniu afektov, nespokojnosti, k vzburám, revoltám; časom sprisahancov, povstalcov, pirátov a zbojníkov; turbulentnými obdobiami ako francúzska revolúcia alebo revolučný rok 1848, roľnícke povstania a rabovania v 14. storočí alebo Veľká októbrová socialistická revolúcia v Rusku.

Francisco de Goya: Potlačenie vzbury v Madride v roku 1808.

„Jacquerie“, sedliacka vzburá v Meaux v roku 1357.

Rôzne krajiny mali takéto obdobia nepokojov v rôznych časoch. V Ríme napríklad boli najväčšie nepokoje v 1. storočí pr. Kr., kedy Rímania zápasili o spojenie so svojím duchom národa a rodilo sa cisárstvo, a potom v anaelskom období v 3. storočí po Kr.⁴⁰⁰ Prvé obdobie súviselo s kritickým okamihom vo vývoji latinskej národnej duše, s jej *individuálnym* osudom, a odohralo sa v čase, keď latinský duch národa (Saturn) bol duchom času a jeho pôsobenie vrcholilo. Druhé obdobie súviselo s duchom času ako takým, Anaelom, a netýkalo sa preto iba Ríma, ale napríklad aj Číny, kde tiež vypukli najväčšie povstania („žltých turbanov“) okolo roku 200, keď sa anaelské pôsobenie zdvojilo, a ukončili štyristoročnú vládu dynastie Chan.

Nepokoje teda môžu mať *rôzne* príčiny, medzi ktorými je duch času len jedným z faktorov. Dá sa však predpokladať, že ak budeme pracovať s dostatočne rozsiahlym historickým materiálom, väčším počtom štátov a v dostatočne dlhom časovom rozpätí, že sa tie rozdiely, ktoré vyplývajú z individuálnych zvláštností medzi krajinami, navzájom vyrovnajú, a do popredia vystúpi iba to, čo súvisí s *kvalitou času*.

Pitrim Sorokin so svojím tímom spracoval rozsiahlu a podrobnú štúdiu vnútroštátnych nepokojov v Európe od roku 475 do roku 1925, teda pre stredovek a novovek. Zahŕnul 1622 vnútroštátnych nepokojov, väčších a menších revolúcií a povstaní zaznamenaných v európskych dejinách. Každé povstanie bolo hodnotené zvlášť, na základe bodovacích tabuliek podľa svojho rozsahu, trvania a intenzity. Čím rozsiahlejšie územie zasiahlo, čím väčší podiel populácie sa ho zúčastnil, čím dlhšie trvalo a čím väčšia bola miera násilností - tým vyššie bodové ohodnotenie dostalo.⁴⁰⁰

Impozantné množstvo empirického materiálu, ktorý Sorokinov tím nazhromaždil, sa však nepremenilo na žiadnu múdrosť. Sorokin nedokázal výslednú krivku dešifrovať: „*Krivka fluktuuje, to je všetko, čo o nej možno povedať... Sotva vidno nejaké periodicity v stúpaní a klesaní vnútorných nepokojov. Ich tempo ako aj rytmus sú premenlivé. Od jedného obdobia k druhému sa piano či pianissimo strieda s forte a naopak. Preto všetky módné teórie, ktoré sa snažia sociokultúrny proces interpretovať podľa mechanistických princípov a pripisovať im určité periodicity, sú mylné...*“⁴⁰⁰

A v nasledujúcom odstavci sumarizuje výsledky: maximá dosiahla krivka nepokojov v ôsmom, trinástom, štrnástom, devätnástom storočí - samé anaelské a samaelské obdobia! Minimá v siedmom, desiatom, šestnástom a osemnástom storočí - samé zacharielské a rafaelské obdobia! Absolútne maximum dosiahli nepokoje v 13. storočí - v čase, keď Samael a Anael pôsobili súčasne!

Sorokinovi sa z celej krivky podarilo vysvetliť len jej dominantný vrchol v 13. storočí a potom ešte vzostup začiatkom 20. storočia - v súlade s jeho predpokladom, že k nepokojom dochádza vždy vtedy, keď sa ideačná sústava hodnôt mení na senzitivnu a naopak. Ďalšie dva alebo tri vrcholy jeho teórie protirečia. Ani jediná z jeho sociologických hypotéz nevykazuje takú jasnú a jednoznačnú koreláciu s jeho empirickými údajmi, ako naše poznanie o striedaní duchov času: to vysvetľuje všetkých osem maxim aj minim Sorokinovej krivky a ešte aj to, prečo absolútnym maximom je 13. storočie!

S využitím Sorokinových údajov pre každé štvrtstoročie môžeme vypočítať priemerné ročné relatívne koeficienty nepokojov pre každé archanjelské obdobie osobitne:

RAFAEL		ANAEL	
625-700:	4,04	700-775:	7,66
825-1175:	6,46	1200-1275:	8,64
1700-1775:	3,65	1775-1850:	9,10
ZACHARIEL		SAMAEL	
475-825:	5,66	825-900:	6,48
900-975:	5,25	1175-1525:	7,97
1475-1550:	5,41	1917-	11,84

Priemerný index nepokojov v rafaelských obdobiach je 5,82; v zacharielských 5,56. Ale v samaelských 7,94 a v anaelských až 8,47!

Výsledky sú *ustálené* - to znamená, že štatistická vzorka je dostatočne veľká. Index nepokojov vo všetkých šiestich rafaelských a zacharielských obdobiach osciluje blízko okolo priemerných hodnôt - v rozmedzí 3,65 až 6,46. Samaelské a anaelské obdobia sa však pohybujú všetky od 6,48 do 11,84. To znamená, že aj to najturbulentnejšie zacharielské alebo rafaelské obdobie je vždy pokojnejšie než to najmiernejšie samaelské alebo anaelské obdobie!

Pritom jediné samaelské obdobie, ktorého index poklesol nadol až k 6,48, je deviate storočie, kedy Samael pôsobil spolu s Rafaelom, ktorý ho miernil. Inak sa všetky indexy samaelských a anaelských období pohybujú od 7,66 vyššie. **V samaelských a anaelských obdobiach bolo v Európe priemerne o 40% viac vnútroštátnych nepokojov a povstaní než v zacharielských a rafaelských obdobiach.**

Ďalší archanjeli - Orifiel a Gabriel - oscilujú blízko okolo priemerných hodnôt len o málo vyšších ako Zachariel a Rafael: 5,92 a 6,11.

GABRIEL		ORIFIEL	
550-625:	6,48	475-550:	5,53
1050-1125:	6,34	975-1050:	6,73
1525-1875:	5,98	1550-1625:	5,49

Samael a Anael sa od ostatných archanjelov výrazne odlišujú; pritom kontrast medzi nimi je ešte stieraný tým, že samaelské a anaelské obdobia sú zmiešané s ostatnými obdobiami, a ich vysoké hodnoty započítané aj ostatným archanjelom, s ktorými pôsobili v danom období spoločne. Ak spočítame len tie obdobia, v ktorých ostatní archanjeli pôsobili sami osebe, bez prímеси venušanských a marsických síl, dostaneme ešte ostrejší obraz o tom, čo je ktorý archanjel zač:

Zachariel	5,22
Rafael	5,54
Gabriel	5,59
Michael	5,89
Orifiel	5,92

A Samael s Anaelom bez spolupôsobenia Zachariela a Rafaela:

Samael	8,60
Anael	8,87

Sorokinove údaje jednoznačne potvrdzujú predpoklady duchovnej vedy, ako aj viactisícročnú duchovnú tradíciu Západu: **Zachariel je inšpirátorom obyczajného, všedného, pokojného života a poriadku. Rafael**

Jean Delville: *Anjel svetla*, 1894.

uzdravuje, lieči a pôsobí liečivo tak v ľudskom organizme ako aj v sociálnom organizme štátu.

Dvaja „čerti“ - arcidémoni tretieho a piateho anjelského chóru, Lucifer a Satan - evidentne vytáčajú z radu. **Najväčším revolucionárom v dejinách vôbec je Lucifer**, padlá Ranná hviezda, duch pýchy, ktorý už pred eónmi, keď ešte nejstvovala Zem, revoltoval na nebi a postavil sa na čelo vzbúrených anjelov. On je vždy pri tom, keď sa niekde organizuje odpor voči autoritám; on navrhuje dať na prvé strany revolučných listín: „Ľudia sú od narodenia slobodní!“. Má prácu všade tam, kde treba zvrhnúť prestarnuté autoritatívne systémy, ktoré hrozia zadusiť vlastný slobodný duševný život človeka, ale zároveň zväzda, aby človek svoju slobodu chápal nie ako zodpovednosť, ale ako svojvôľu.

Zvýšená emocionálna labilita a impulzivita vo venušanských a marsických obdobiach zodpovedá v individuálnom živote človeka puberte a menopauze. Teda tým dvom okamihom v ľudskom živote, kedy sa astrálne telo, telo vášní, najprv udomáčaňuje vo fyzickom tele a potom sa z neho zase uvoľňuje. Emocionalita pubescenta je charakteristická neprimeranými reakciami: „*Nízka frustračná tolerancia, precitlivosť a premenlivosť nálad dospievajúcich sa stáva rušivým faktorom v medziľudských vzťahoch a prispieva ku vzniku konfliktov*“.⁴⁴⁸